

VII. Tabaka do zażywania:

Gatunek: przedni Mk. 4.600.000 za 1 kg.
 „ „ „ „ „ „ „ 2.700.000 „ „

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowymi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, tudzież w fabrycznych składach tychże fabryk, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w prywatnych fabrykach.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 27 grudnia 1923 roku.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1085.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 grudnia 1923 r.

w sprawie opłat za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych.

Na zasadzie art. 5 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów o widowiskach (Dz. P. P. P. № 14, poz. 177) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 lutego 1919 r. (Monitor Polski № 37) w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o widowiskach otrzymuje brzmienie następujące:

„Za rozpatrywanie obrazów kinematograficznych pobierane są opłaty według taksy następującej:

- a) za obraz naukowy, pedagogiczny, lub przedstawiający zdjęcia z natury i kronikę (przebieg wypadków bieżących) — od każdego metra 400 mk.;
- b) za inne obrazy kinematograficzne — po 5.000 mk. od każdego metra;
- c) za wystawienie legitymacji filmowej pobiera się 500.000 mk.

Obszary kinematograficzne, zawierające cyki zdjęć pod jednym tytułem, jak np. „Wrażenia z poży” i t. p., uważane są za jeden całkowity obraz.

Przezrocza latarni czarnoksiężskiej nie podlegają opłacie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 780).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

1086.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 15 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach towarzystwa akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach towarzystwa akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem podwyższa się:

a) opłaty na przewóz osób:

do 40.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 60.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra, a w wagonach towarowych, przystosowanych do ruchu osobowego, do 8.300 mk. za osobo-kilometr;

b) opłaty za bagaż:

do 3.600 mk. od każdych 10 kg. i kilometra.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1034).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1087.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 15 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na liniach: wilanowskiej i grójeckiej towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na linii wilanowskiej i grójeckiej, towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się opłaty za przewóz osób:

do 40.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 60.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra, oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą punkt a) § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1033).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1088.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 15 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na liniach towarzystwa akcyjnego wąskotorowych łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach towarzystwa akcyjnego wąskotorowych łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych podwyższa się opłaty za przewóz osób:

do 25.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 37.500 mk. w klasie II od osoby i kilometra.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 roku (Dz. U. R. P. № 119, poz. 963).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1089.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 grudnia 1923 r.

o zmianie opłat taryfowych na wąskotorowych kolejach państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa

wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty za przewóz osób, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych na wąskotorowych kolejach państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie, ustala się w jednostkach taryfowych, równych $\frac{1}{100}$ franka złotego, kurs którego ogłaszać będzie periodycznie Minister Skarbu.

§ 2. Jednostki taryfowe wynoszą:

a) dla przewozu osób:

5 jednostek taryfowych w klasie III od osoby i kilometra, 7,5 jednostek taryfowych w klasie II od osoby i kilometra z zaokrągleniem poszczególnych opłat za daną odległość do pełnych jednostek parzystych wżwyż;

b) dla przewozu bagażu:

15 jednostek taryfowych za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi do 50 kg.

30 jednostek taryfowych za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

c) dla przewozu przesyłek nadzwyczajnych:

30 jednostek taryfowych za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi do 50 kg.

60 jednostek taryfowych za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 964).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1090.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 grudnia 1923 r.

o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1923 r. „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych” (Dz. U. R. P. № 31 poz. 193; № 55, poz. 396 i 398; № 63, poz. 490 i 494; № 73,